

Αριθμ. Απόφ. 504/2007

ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ
ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΗ
ΤΟΥ ΤΡΙΜΕΛΟΥΣ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Το Δικαστήριο που συγκροτήθηκε από τους Δικαστές:

1. ΠΑΠΑΔΑΚΑΚΗ Νικόλαο, Στρατιωτικό Δικαστή Β', Προεδρεύοντα, κατ' άρθρο 173 ΣΠΚ, επειδή κωλύεται ο Πρόεδρος και οι αρχαιότεροι Δικαστές,

2. ΚΑΙΣΑΡΗ Κωνσταντίνα, Στρατιωτικό Δικαστή Δ'

και το Στρατοδίκη:

3. ΜΠΟΥΡΟΥΤΖΙΔΗ Απόστολο, Επίλαρχο,

που κληρώθηκε με την υπ' αριθμ. 2637/06 απόφαση του Στρατοδικείου Αθηνών, την Αντεισαγγελέα **ΖΟΥΒΕΛΟΥ Ευσταθία**, Στρατιωτικό Δικαστή Γ', που αναπληρώνει τον Εισαγγελέα και τους αρχαιότερους Αντεισαγγελείς, κατ' άρθρο 174 ΣΠΚ, επειδή κωλύονται και τη Γραμματέα **ΚΑΡΑΝΑΓΝΩΣΤΗ Αλεξία**, **Ανθυπασπιστή (ΔΓ)**,

συνεδρίασε δημόσια στην Αθήνα και στην αίθουσα που έχει καθοριστεί για τις συνεδριάσεις του, σήμερα την 31^η του μήνα **Ιανουαρίου** του έτους δύο χιλιάδες επτά (**2007**) και ώρα 09:00', κατά την οποία ο παραπάνω Στρατοδίκης, μετά από πρόσκληση του Προέδρου, ορκίστηκε σύμφωνα με το άρθρο 183 ΣΠΚ, για να δικάσει τον

Τ.Π. του Κ., που παραπέμφθηκε σε δίκη με το υπ' αριθμ. **1533/06 κλητήριο θέσπισμα** του Εισαγγελέα του Στρατοδικείου Αθηνών και κατηγορείται για **ανυπακοή σε ειρηνική περίοδο**, ο οποίος, αφού παρουσιάστηκε στο Δικαστήριο, χωρίς δεσμά, όταν ρωτήθηκε από τον Πρόεδρο για την ταυτότητά του κ.λπ., αποκρίθηκε ότι ονομάζεται: **Τ.Π. του Κ. και της Α.**, γεννήθηκε το στη Θεσσαλονίκη και κατοικεί στ.. Π. Α., ΕΠΟΠ Δνέας (ΠΖ) της δυνάμεως του Μ/Κ ΤΕ, με ΑΜ: ..., Έλληνας και Χριστιανός Ορθόδοξος, ο οποίος δεν κρατείται προσωρινά και δήλωσε ότι έχει διορίσει συνήγορο για την υπεράσπισή του τον παρόντα δικηγόρο **ΚΑΤΣΑΡΕΛΗ Ευθύμιο**, ο οποίος κατέθεσε στο δικαστήριο το υπ' αριθμ. 13146189/30-01-07 γραμμάτιο προείσπραξης του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών.

Κατόπιν, **ο Πρόεδρος** συνέστησε στον κατηγορούμενο να προσέξει την κατηγορία και τη σχετική με αυτή συζήτηση, συγχρόνως δε τον πληροφόρησε ότι έχει δικαίωμα να αντιτάξει στην κατηγορία πλήρη έκθεση των ισχυρισμών του καθώς και να υποβάλει τις παρατηρήσεις του μετά την εξέταση κάθε μάρτυρα ή την έρευνα οποιουδήποτε αποδεικτικού μέσου .

Ύστερα, **η Εισαγγελέας**, αφού πήρε το λόγο, απήγγειλε συνοπτικά την κατηγορία που αναφέρεται στο ανωτέρω κλητήριο θέσπισμα και δήλωσε ότι για την υποστήριξή της κάλεσε τους μάρτυρες τα ονόματα των οποίων αναγράφονται στο κάτω μέρος του κλητηρίου θεσπίσματος που επιδόθηκε στον κατηγορούμενο, ήτοι τους Δ. Α. και Π. Π. ενώ πρότεινε την

ανάγνωση της από 7-7-05 ένορκης μαρτυρικής κατάθεσης του Π. Σ., που ελήφθη στο πλαίσιο της διενεργηθείσας ένορκης διοικητικής εξέτασης.

Έπειτα, **ο Πρόεδρος** ζήτησε από τον κατηγορούμενο γενικές πληροφορίες για την πράξη που κατηγορείται και του υπενθύμισε ότι η απολογία του θα γίνει στο τέλος της αποδεικτικής διαδικασίας.

Ο κατηγορούμενος έδωσε τις πληροφορίες που του ζητήθηκαν και δήλωσε ότι κάλεσε τον Α. Δ. ως μάρτυρα για την υπεράσπισή του, ενώ συμφώνησε με την ανάγνωση της ένορκης μαρτυρικής κατάθεσης που βρίσκεται στη δικογραφία, ήτοι της από 7-7-05 εκθέσεως εξετάσεως του μάρτυρα Π. Σ..

Αφού **το Δικαστήριο** διασκέφτηκε, σύμφωνα με το νόμο, μυστικά επί της έδρας, με απόφασή του που λήφθηκε παμψηφεί και απαγγέλθηκε από τον Πρόεδρο αμέσως και σε δημόσια συνεδρίαση, διέταξε την ανάγνωση, της από 7-7-05 ένορκης μαρτυρικής κατάθεσης του μη κλητευθέντος μάρτυρα Π. Σ., που ελήφθη στο πλαίσιο της διενεργηθείσας ένορκης διοικητικής εξέτασης.

Αφού έγιναν αυτά, **ο Πρόεδρος** εκφώνησε τα ονόματα των μαρτύρων κατηγορίας Δ. Α. και Π. Π. καθώς και του μάρτυρα υπεράσπισης Α. Δ., οι οποίοι βρέθηκαν παρόντες.

Κατόπιν, **ο Πρόεδρος**, αφού καθόρισε τη σειρά εξετάσεως των μαρτύρων και παρήγγειλε να βγουν έξω από την αίθουσα συνεδριάσεων οι υπόλοιποι μάρτυρες, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 350 ΚΠΔ, κάλεσε για εξέταση **τον πρώτο μάρτυρα κατηγορίας**, ο οποίος, αφού ρωτήθηκε για την ταυτότητά του κ.λπ., αποκρίθηκε ότι ονομάζεται: **Δ. Α. του Γ. και της Κ.**, που γεννήθηκε το στ.. Κ. και κατοικεί στ.. Π. Λ. (οδός Ο. αρ. ..), ΕΜΘ Αλχίας (ΠΖ) της δυνάμεως του Μ/Κ ΤΕ , Έλληνας και Χριστιανός Ορθόδοξος και αφού έβαλε το δεξί του χέρι επάνω στο Ιερό Ευαγγέλιο, ορκίστηκε σύμφωνα με το άρθρο 218 ΚΠΔ σε συνδυασμό με το άρθρο 213 παρ. 1 ΣΠΚ και, αφού εξετάσθηκε σύμφωνα με το νόμο, **κατέθεσε ότι:**

Ήταν Παρασκευή και ώρα 13:30'. Είχαμε επιθεώρηση στη μονάδα. Ήρθαν να ελέγξουν τους οπλοβαστούς, αν είναι σπασμένοι, πακτωμένοι. Οι έλεγχοι αυτοί γίνονται στη μονάδα. Αυτός ήταν extra έλεγχος. Εγώ, ο κατηγορούμενος και ο Π. πήγαμε να πάρουμε εργαλεία. Πηγαίναμε για τον έλεγχο και ο κατηγορούμενος με ρώτησε πόση ώρα θα διαρκέσει. Δεν το γνώριζα. Μου είπε τότε «δεν εκτελώ» και έφυγε, γιατί του είπα ότι μπορεί να πάρει μία ώρα, μπορεί και τρεις. Υπήρχαν προβλήματα στους οπλοβαστούς, χρειάζονταν επισκευές. Τελειώσαμε μέσα στο ωράριο. Του υπενθύμισα ότι είναι διαταγή, μου είπε «κάνετε μου αναφορά» και έφυγε. Περίπου στις 13:20' πήγαμε για έλεγχο, φύγαμε από την επιθεώρηση. Η επιθεώρηση ήταν 13:00'-13:30'. Στις 15:00' φύγαμε από τη μονάδα. Ίσχυε το χειμερινό ωράριο, μπορεί να κάνω και λάθος. Μου έδωσαν αναφορά ότι εκτελέστηκε η εργασία. Δεν θυμάμαι αν ο Π. αγόρασε απ' έξω τα υλικά και τα έφερε στη μονάδα.

Ο παραπάνω μάρτυς, αφού εξετάσθηκε προφορικά, παρέμεινε στο ακροατήριο, ο δε Πρόεδρος, μετά την εξέταση του μάρτυρος, έδωσε το λόγο στην Εισαγγελέα, στη Δικαστή, στο Στρατοδίκη, στο συνήγορο του κατηγορουμένου και στον κατηγορούμενο για να απευθύνουν, αν έχουν, ερωτήσεις σε αυτόν. Ο μάρτυς απάντησε όπως αναφέρεται στην ως άνω κατάθεσή του.

Μετά την εξέταση του μάρτυρα, **ο Πρόεδρος** ρώτησε την Εισαγγελέα, το συνήγορο του κατηγορουμένου και τον κατηγορούμενο αν έχουν να αναφέρουν εναντίον του μάρτυρα

ή εναντίον της μαρτυρίας του οτιδήποτε μπορεί να καθορίσει ακριβέστερα την αξιοπιστία του και συντείνει στην αποκάλυψη της αλήθειας και αν επιθυμούν να προβούν σε δηλώσεις ή εξηγήσεις σχετικά με τη μαρτυρική του κατάθεση και αυτοί απάντησαν αρνητικά.

Στη συνέχεια, ο **Πρόεδρος**, κάλεσε για εξέταση **το δεύτερο μάρτυρα κατηγορίας**, ο οποίος, αφού ρωτήθηκε για την ταυτότητά του κ.λπ., αποκρίθηκε ότι ονομάζεται: **Π. Π. του Μ. και της Μ.**, που γεννήθηκε το ... στη Μ. και κατοικεί στ.. Π. Α., ΕΠΟΠ Δνέας (ΠΖ) της δυνάμεως του ... Μ/Κ ΤΕ, Έλληνας και Χριστιανός Ορθόδοξος και αφού έβαλε το δεξί του χέρι επάνω στο Ιερό Ευαγγέλιο, ορκίστηκε σύμφωνα με το άρθρο 218 ΚΠΔ σε συνδυασμό με το άρθρο 213 παρ. 1 ΣΠΚ και αφού εξετάσθηκε σύμφωνα με το νόμο, **κατέθεσε ότι:**

Ήταν Παρασκευή και διαταχθήκαμε στις 13:30' περίπου να πάμε να κοιτάζουμε όλους τους οπλοβαστούς για να αναφέρουμε τι δουλειά χρειάζονταν. Κατεβήκαμε κατά τις 14:00' περίπου και αναφέραμε μαζί με τον Τ.. Ο Δ. δεν ήταν μαζί μας. Αναφέραμε στον κ. Δ. για τις δουλειές των οπλοβαστών. Έπρεπε να ανοιχθούν τρύπες για να στερεωθούν. Πέντε οπλοβαστοί το χρειάζονταν αυτό. Μας είπε ότι θα μας πάρει μία – δύο ώρες. Ο Τ. είπε ότι σχολάμε. Έφυγε ο Τ. και εγώ με τον Κ. κάναμε την εργασία. Πήγα με το πολιτικό όχημά μου, πήρα τα ούπα και επέστρεψα σε ένα εικοσάλεπτο περίπου. Στις 15:05' - 15:10' περίπου τελειώσαμε. Ο κατηγορούμενος ήταν πρόθυμος για τη δουλειά. Είχαμε μείνει κι άλλες φορές πέραν του ωραρίου. Δε γνωρίζω αν είχε ειδικό λόγο για να μη μείνει. Κάναμε τρύπες στο έδαφος για να περάσουμε τα ούπα και τις βίδες έτσι ώστε να μην μετακινείται ο οπλοβαστός. Δεν γνωρίζω αν προβλέπεται ειδικότητα συγκολλητή, υπήρχε ένα άτομο πάντως. Δεν μας είχαν πει τίποτα.

Ο παραπάνω μάρτυς, αφού εξετάσθηκε προφορικά, παρέμεινε στο ακροατήριο, ο δε Πρόεδρος, μετά την εξέταση του μάρτυρος, έδωσε το λόγο στην Εισαγγελέα, στη Δικαστή, στο Στρατοδίκη, στο συνήγορο του κατηγορουμένου και στον κατηγορούμενο για να απευθύνουν, αν έχουν, ερωτήσεις σε αυτόν. Ο μάρτυς απάντησε όπως αναφέρεται στην ως άνω κατάθεσή του.

Μετά την εξέταση του μάρτυρα, ο **Πρόεδρος** ρώτησε την Εισαγγελέα, το συνήγορο του κατηγορουμένου και τον κατηγορούμενο αν έχουν να αναφέρουν εναντίον του μάρτυρα ή εναντίον της μαρτυρίας του οτιδήποτε μπορεί να καθορίσει ακριβέστερα την αξιοπιστία του και συντείνει στην αποκάλυψη της αλήθειας και αν επιθυμούν να προβούν σε δηλώσεις ή εξηγήσεις σχετικά με τη μαρτυρική του κατάθεση και αυτοί απάντησαν αρνητικά.

Έπειτα, ο **Πρόεδρος** ανέγνωσε την ένορκη μαρτυρική κατάθεση που βρίσκεται στη δικογραφία, ήτοι την από 7-7-05 έκθεση εξέτασεως του μάρτυρα Π. Σ., καθώς και την από 6-6-05 αναφορά του Δ. Α. και το ΑΦΜ του κατηγορουμένου.

Στο σημείο αυτό ο **συνήγορος του κατηγορουμένου** ενεχείρισε στον Πρόεδρο τις υπ' αρ. Φ.440/31/194611/Σ.4732/29-9-00 και Φ. 440/28/193092/4805/21-9-00 γενικές διαταγές του ΓΕΣ/1^ο ΕΓ/ΓΜΠ, το από 1-11-05 πόρισμα ένορκης διοικητικής εξέτασης και το πρόγραμμα ωρών υπηρεσίας και εκπαίδευσης του ... Μ/Κ ΤΕ, τα οποία ο Πρόεδρος αφού ανέγνωσε, έθεσε στη δικογραφία.

Κατόπιν, ο **Πρόεδρος** κάλεσε για εξέταση **το μάρτυρα υπερασπίσεως**, ο οποίος, αφού ρωτήθηκε για την ταυτότητά του κ.λπ., αποκρίθηκε ότι ονομάζεται: **Α. Δ. του Γ. και της Σ.**, γεννήθηκε το ... στην Α. και κατοικεί στ.. Α. Α. (οδός Α. Δ. αρ. ...), Επχίας (ΤΠΖ) της δυνάμεως του Τ/ΓΕΣ, Έλληνας και Χριστιανός Ορθόδοξος και αφού έβαλε το δεξί του χέρι επάνω στο Ιερό Ευαγγέλιο, ορκίστηκε σύμφωνα με το άρθρο 218 ΚΠΔ σε συνδυασμό με το άρθρο 213 παρ. 1 ΣΠΚ και αφού εξετάσθηκε σύμφωνα με το νόμο, **κατέθεσε ότι:**

Ήμασταν φίλοι με τον κατηγορούμενο. Ήταν καλός οπλίτης και καλός τεχνίτης. Έφερνε εις πέρας ό,τι του έλεγαν να κάνει. Ο Δ. ήταν καλό στέλεχος, αυστηρός στην τήρηση των κανονισμών. Ήμουν Αλχίας του Λόχου. Το Σάββατο 9:00' με 12:00' υπάρχει πρόγραμμα. Θα μπορούσε να γίνει, υπήρχαν κι άλλοι τεχνίτες.

Ο παραπάνω μάρτυς, αφού εξετάσθηκε προφορικά, παρέμεινε στο ακροατήριο, ο δε Πρόεδρος, μετά την εξέταση του μάρτυρος, έδωσε το λόγο στην Εισαγγελέα, στη Δικαστή, στο Στρατοδίκη, στον κατηγορούμενο και στο συνήγορο υπερασπίσεως αυτού για να απευθύνουν, αν έχουν, ερωτήσεις σε αυτόν. Ο μάρτυρας απάντησε όπως αναφέρεται στην ως άνω κατάθεσή του.

Μετά την εξέταση του μάρτυρος, ο **Πρόεδρος** ρώτησε την Εισαγγελέα, τον κατηγορούμενο και το συνήγορο υπερασπίσεως αυτού αν έχουν να αναφέρουν εναντίον του μάρτυρος ή εναντίον της μαρτυρίας του οτιδήποτε μπορεί να καθορίσει ακριβέστερα την αξιοπιστία της και συντείνει στην αποκάλυψη της αλήθειας και αν επιθυμούν να προβούν σε δηλώσεις ή εξηγήσεις σχετικά με τη μαρτυρική του κατάθεση και αυτοί απάντησαν αρνητικά.

Μετά, ο **Πρόεδρος** κάλεσε τον κατηγορούμενο να **απολογηθεί** για την εις βάρος του κατηγορία, αυτός δε **απολογήθηκε** όπως παρακάτω:

Στις 13:30' περίπου διατάχθηκα από τον κ. Δ. να κάνω μία εργασία. Μου είπε να πάρω έναν βοηθό και να πάω στον Ι° Λόχο όπου ένας οπλοβαστός χρειαζόταν πάκτωμα. Μου είπε να κοιτάξω και τους άλλους. Τους κοίταξα και πολλοί δεν ήταν πακτωμένοι, το σημείωσα σε ένα χαρτί. Είχε πάει ώρα 14:00'. Την προηγούμενη ημέρα είχα υπηρεσία. Είχαν έρθει οι γονείς μου. Μου είπε να πάω έξω σε ένα κατάστημα και να πάρω υλικά. Του είπα «είναι ώρα 14:30', θα αργήσω, είχα υπηρεσία» και μου είπε «φύγε». Δεν είπα τίποτα για αναφορά. Έχω μείνει μετά τη λήξη του ωραρίου για άλλες δουλειές. Δεν μου είπε ότι ήρθε σήμα. Με ρώτησε ο κ. Δ. και του είπα ότι μπορούμε να καρφώσουμε κάτι στο έδαφος, να κάνουμε τρύπα. Θα μπορούσε να έχει γίνει αυτό αλλά δεν είχε γίνει. Δεν ήταν κάτι χαλασμένο. Δεν γνωρίζω για διαταγές για την ασφάλεια. Είναι θέμα ασφαλείας αλλά θα μπορούσε να μου δοθεί η διαταγή πιο πριν. Ο κ. Δ. δεν μου είπε ότι είχε έρθει σήμα. Τον έλεγχο στους οπλοβαστούς τον κάναμε εγώ και ο Π..

Μετά την απολογία του κατηγορουμένου, ο **Πρόεδρος** του υπέβαλε ερωτήσεις και κατόπιν έδωσε το λόγο στην Εισαγγελέα, στη Δικαστή και στο Στρατοδίκη για να απευθύνουν ερωτήσεις στον κατηγορούμενο ή να ζητήσουν διευκρινίσεις. Επίσης, ο Πρόεδρος έδωσε το λόγο στο συνήγορο υπερασπίσεως του κατηγορουμένου για να υποβάλει ερωτήσεις στον κατηγορούμενο με τη μεσολάβηση του Προέδρου. Ο κατηγορούμενος απάντησε όπως αναφέρεται στην απολογία του.

Στη συνέχεια, ο **Πρόεδρος** ρώτησε όλους τους ανωτέρω και τον κατηγορούμενο αν έχουν ανάγκη για κάποια συμπληρωματική εξέταση ή διευκρίνιση και αφού έλαβε από αυτούς αρνητική απάντηση, κήρυξε τη λήξη της αποδεικτικής διαδικασίας.

Στο σημείο αυτό ο **συνήγορος του κατηγορουμένου**, αφού ζήτησε και έλαβε τον λόγο από τον Πρόεδρο, υπέβαλε εγγράφως τους κάτωθι αυτοτελείς ισχυρισμούς περί μη πλήρωσης της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος, περί μη πλήρωσης της υποκειμενικής υπόστασης του εγκλήματος και περί συνδρομής λόγου άρσης του αδικού, τους οποίους και ανέπτυξε προφορικά:

Ενώπιον του Τριμελούς Στρατοδικείου Αθηνών

Αυτοτελείς Ισχυρισμοί

ΕΠΟΠ ΔΝΕΑ(ΠΖ) Τ. Π. του Κ.

* * * * *

Επί της εκδικαζόμενης την 31^η Ιανουαρίου 2007 ενώπιον του Τριμελούς Στρατοδικείου Αθηνών εις βάρος του κατηγορουμένου Τ. Π. κατηγορίας της δήθεν παρ αυτόν τέλεσης του εγκλήματος της ανυπακοής.-

I. Μη πλήρωση της Αντικειμενικής Υπόστασης του Εγκλήματος-Έννοια της Υπηρεσίας. Σύμφωνα με το άρθρο 53 ΣΠΚ που τυποποιεί το έγκλημα της ανυπακοής θεωρείται τελέσας την άδικη πράξη όποιος αρνείται να υπακούσει ή παραλείπει να εκτελέσει τη διαταγή που του διέταξε αρχηγός του και αφορά την εκτέλεση ορισμένης υπηρεσίας. Υπηρεσία κατά την έννοια του άρθρου 53 ΣΠΚ και σύμφωνα με την ερμηνεία της κρατούσας νομολογίας και θεωρίας αποτελεί κάθε δραστηριότητα που εκφράζει και μορφοποιεί το μαχητικό προορισμό του Στρατού. Ειδικότερα ό,τι ανάγεται στην προπαρασκευή, εξασφάλιση και εκδήλωση της μαχητικής ικανότητας του Στρατού. Εν τέλει υπηρεσία μπορούν να θεωρηθούν ακόμα και πράξεις για την εξασφάλιση λειτουργικής αυτάρκειας του Στρατού. Σε καμία όμως περίπτωση δεν μπορεί να θεωρηθούν υπηρεσία οι ποικίλες αγγαρείες καθώς και εργασίες συντήρησης. Εν προκειμένω ο κατηγορούμενος κατηγορείται διότι δεν εκτέλεσε το πάκτωμα των οπλοβαστών. Πρόκειται για μια εργασία συντήρησης που δεν δύναται με καμία λογική ακολουθία να ερμηνευτεί ως υπηρεσία. Πιο συγκεκριμένα, δίχως να υποβαθμίζεται η σημασία της ασφάλειας του οπλισμού, η εν λόγω εργασία δεν έχει να κάνει με τη μαχητικότητα και τον κύκλο ενεργειών που συνδέονται με την ιδιότητα του στρατιωτικού. Αντίθετα πρόκειται για μια εργασία συντήρησης, υποβοηθητική φύλαξης υλικού που μάλλον προσομοιάζει σε αγγαρεία η οποία μάλιστα απέχει από την δυναμική και την ουσία της έννοιας της μαχητικότητας του στρατιωτικού και υπερασπιστή της πατρίδας.-

II. Μη πλήρωση της Αντικειμενικής Υπόστασης του Εγκλήματος-Έλλειψη Αντικειμένου του Εγκλήματος (ανυπακοής). Το έγκλημα της ανυπακοής έχει ως Υποκείμενό του τον ανυπάκουο στρατιωτικό και ως αντικείμενό του την άρνηση του ιδίου. Ορθότερα θίγεται ο σχηματισμός της κρατικής βούλησης όπως αυτή εκφράζεται μέσα από τη βούληση του ανυπάκουου στρατιωτικού. -

Διαταγή διαρκούς ισχύος που εκδόθηκε από τα ανώτατα κλιμάκια του Ελληνικού Στρατού και πριν την φερόμενη τέλεση της άδικης πράξης, διατάσσει την ακριβή τήρηση του ωραρίου εργασίας των στρατιωτικών. Σε αυτήν μάλιστα αναφέρεται συγκεκριμένα η απαγόρευση της κάμψης του ωραρίου υπέρ εργασιών συντήρησης, πόσο μάλλον όταν ούτως ή άλλως δύναται να εκτελεστούν επομένη ημέρα και εντός των ωρών εργασίας.-

Ο κατηγορούμενος με την άρνησή του να εκτελέσει πέραν του ωραρίου εργασίας κατηγορείται σήμερα ότι έθιξε τον σχηματισμό της κρατικής βούλησης όταν με την ίδια ακριβώς πράξη εφαρμόζει την κρατική βούληση όπως ακριβώς αυτή τυποποιείται.-

III Μη πλήρωση της υποκειμενικής υπόστασης του εγκλήματος. Το έγκλημα της ανυπακοής τιμωρείται μόνον αν τελέστηκε με πρόθεση. Ακόμα κι αν θεωρηθεί από το δικαστήριό σας ότι πληρώθηκε η αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος, κάτι που ο κατηγορούμενος διαρρήδην αρνείται, δεν μπορεί να διαγνωστεί για την πράξη αυτή δόλος. Ο κατηγορούμενος δεν αρνήθηκε να εκτελέσει τη διαταγή του ανωτέρου του. Προς επίρρωση του ισχυρισμού αυτού ότι το ένα μέρος, άλλως την άμεσα συνεχή με την υπό κρίση διαταγή (έλεγχος και καταγραφή) την εκτέλεσε. Αυτό που αρνήθηκε ο κατηγορούμενος ήταν να εκτελέσει πέραν

του ωραρίου. Να σημειωθεί εδώ ότι ο κατηγορούμενος είχε εκτιμήσει ότι η εργασία θα διαρκούσε αρκετές ώρες οπότε η υποκειμενική του διάθεση θα πρέπει να αξιολογηθεί σ' αυτά τα δεδομένα ακόμα κι αν η εκτίμηση θεωρηθεί εσφαλμένη. Τέλος ο κατηγορούμενος δεν μπορούσε να προβλέψει ότι η εργασία θα ανατίθετο σε συνάδελφό του δεδομένου ότι το σύνηθες και το λογικό επακόλουθο ήταν να την εκτελέσει ο ίδιος την επόμενη ημέρα. Κατά συνέπεια δεν στέκει στη λογική να θεωρηθεί ότι ενήργησε γνωρίζοντας και αποδεχόμενος ότι τελικά η εκτέλεση θα ανατίθετο αλλού. Συνεπάγεται λοιπόν πως δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι πληρούνται η υποκειμενική υπόσταση του εγκλήματος ούτε με ενδεχόμενο δόλο.-

IV. Λόγος Άρσης του Αδίκου. Επίσης αν θεωρηθεί από το δικαστήριό σας ότι πληρώθηκε η αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος η πράξη δεν πρέπει να θεωρηθεί τελικά άδικη. Η εν λόγω διαταγή είναι πρόδηλα αντίθετη στους νόμους και τα διατάγματα που ορίζουν τα σχετικά με το ωράριο εργασίας των στρατιωτικών αλλά και σε Διαταγές διαρκούς ισχύος, και κατ' αποτέλεσμα παράτυπη. Ως εκ τούτου θα πρέπει να θεωρηθεί ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις για να ενεργοποιηθεί η παρ.2 του άρθρου 53 ΣΠΚ και να αρθεί το άδικο της πράξης.-

Αθήνα 31 Ιανουαρίου 2007

Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος

ΕΥΘΥΜΙΟΣ Σ. ΚΑΤΣΑΡΕΛΗΣ

Η Εισαγγελέας, αφού έλαβε τον λόγο και ανέπτυξε την κατηγορία, πρότεινε να γίνει **δεκτός ο πρώτος** κατά σειρά αυτοτελής ισχυρισμός και να κηρυχθεί ο κατηγορούμενος **αθώος** για την πράξη της ανυπακοής σε ειρηνική περίοδο, **ελλείψει πράξεως**.

Ο συνήγορος του κατηγορουμένου, αφού έλαβε το λόγο, συντάχθηκε με την πρόταση της Εισαγγελέως.

Ο κατηγορούμενος, όταν τον ρώτησε ο Πρόεδρος αν έχει να προσθέσει κάτι για την υπεράσπισή του, απάντησε αρνητικά.

Κατόπιν, **ο Πρόεδρος** κήρυξε το τέλος της συζητήσεως.

Αφού **το Δικαστήριο** διασκέφθηκε σύμφωνα με το νόμο, μυστικά επί της έδρας, με παρούσα τη Γραμματέα, κατάρτισε και ο Πρόεδρος δημοσίευσε αμέσως την απόφαση του Δικαστηρίου, η οποία έχει ως εξής:

I. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 53 ΣΠΚ ανυπακοή τελεί ο στρατιωτικός, ο οποίος, ενώ διατάσσεται από τον αρχηγό του να εκτελέσει ορισμένη υπηρεσία, αρνείται να υπακούσει ή παραλείπει την εκτέλεση της διαταγής. Από τα προαναφερθέντα προκύπτει ότι το έγκλημα της ανυπακοής μπορεί να εμφανισθεί με δύο «μορφές»: είτε ως άρνηση υπακοής σε διαταγή του αρχηγού για εκτέλεση υπηρεσίας, είτε ως παράλειψη εκτελέσεως της υπηρεσίας. Πρέπει όμως να επισημανθεί στο σημείο αυτό ότι η «άρνηση υπακοής», ως αναγωγή προπαρασκευαστικής πράξεως ανυπακοής σε τελειωμένο έγκλημα, προϋποθέτει μία έτοιμη να γίνει προσβολή του εννόμου αγαθού της στρατιωτικής υπηρεσίας, καθώς και ότι αυτή (: «η άρνηση υπακοής») δεν καλύπτει κάθε εκδήλωση το στρατιωτικού που υποδηλώνει την πρόθεσή του να μην εκτελέσει μία μελλοντική υπηρεσία, αλλά περιορίζεται στην άρνηση του στρατιωτικού να προετοιμάσει και να διαθέσει τον εαυτό του στην υλοποίηση ενός συγκεκριμένου υπηρεσιακού προορισμού.

Εξάλλου, δομικό στοιχείο στην κατάφαση του εν λόγω εγκλήματος είναι η «υπηρεσία». Και υπηρεσία, ως στοιχείο της αντικειμενικής υποστάσεως του κατά άρθρο 53 ΣΠΚ εγκλήματος, νοείται κάθε δραστηριότητα με την οποία ο στρατιωτικός εκφράζει και μορφοποιεί τον μαχητικό προορισμό του. Η ανυπακοή, ως ανθρώπινη συμπεριφορά, συνίσταται στην «εξάντληση» ενός επιμέρους μαχητικού προορισμού του στρατιωτικού, η οποία έτσι, βέβαια, τείνει να προκαλέσει αποδυνάμωση της μαχητικής λειτουργίας της στρατιωτικής υπηρεσίας. Επομένως το προαπαιτούμενο της εξαντλήσεως του μαχητικού προορισμού προσδιορίζει τον ουσιαστικό χαρακτήρα του αξιοποίνου της ανυπακοής και παράλληλα καθιερώνει τις προϋποθέσεις επιβολής μίας αναγκαίας και δίκαιης ποινής. Εξάλλου, ο μαχητικός προορισμός, ως καίριο σημείο αναφοράς της υπηρεσίας, προσδιορίζει όλες εκείνες τις πράξεις που είναι συνδεδεμένες με την ιδιότητα του στρατιωτικού ως υπερασπιστή της χώρας και άμεσα εκφράζουν, με βάση τη συγκεκριμένη ειδικότητά του, τον χαρακτήρα της «υπαρκτικής-λειτουργικής» εντάξεώς του μέσα στο στρατό. Με αυτό το δεδομένο, η παράλειψη του στρατιωτικού συνιστά ανυπακοή τότε μόνον, όταν αναφέρεται σε δραστηριότητες λειτουργικής μορφοποιήσεως της μαχητικής (ετοιμοπόλεμης) παρουσίας της στρατιωτικής υπηρεσίας. Εδώ βρίσκεται και η ουσία του (εγκληματικού) αδικού της ανυπακοής, η οποία κάτω από την οπτική αυτού του ερμηνευτικού σχήματος, συνιστά ένα ανάλογο της ποινής μέγεθος. Αντιθέτως, στις παραβάσεις της υπηρεσιακής σχέσεως, η παράλειψη του στρατιωτικού, στο βαθμό που αναφέρεται σε δραστηριότητες του τελευταίου ως υφισταμένου, συνιστά απλή μη συμμόρφωσή του στους κανόνες της Διοικήσεως.

Η στρατιωτική υπηρεσία εν προκειμένω, ως έννομο αγαθό, ούτε βλάπτεται ούτε σε «ουσιαστική» διακινδύνευση τίθεται, καθώς δεν πρόκειται για παράλειψη αναγομένη στις αναγκαιότητες της μαχητικής λειτουργίας του στρατού. Η απαξία της συμπεριφοράς αυτής και κάτω από το πρίσμα μίας «μεμακρυσμένης αφηρημένης διακινδυνεύσεως» του οικείου εννόμου αγαθού να θεωρηθεί, δεν μπορεί πάλι να δικαιολογήσει την κινητοποίηση της ποινικής καταστολής. Και αυτό, τόσο επειδή δεν περιέχει εγκληματικό αλλά μόνο διοικητικό άδικο, εφόσον πρόκειται για απλή παράβαση εσωτερικών ρυθμιστικών κανόνων της Διοικήσεως (της υπηρεσιακής σχέσεως του στρατού), όσο και γιατί μία ποινή εδώ σίγουρα δε θα αντιστοιχούσε σε κάτι ανάλογο από την πλευρά εκείνου, σε βάρος του οποίου επιβάλλεται. Γίνεται, κατ' ακολουθίαν, φανερό ότι η έννοια της υπηρεσίας καλύπτει ένα κύκλο ενεργειών (στρατιωτικών έργων) που συνδέονται με την ιδιότητα του στρατιωτικού ως υπερασπιστή της πατρίδας και ειδικότερα ανάγονται: α) στην προπαρασκευή του στρατιωτικού ως υπερασπιστή της πατρίδας, ως τέτοιες δε πράξεις θα πρέπει να θεωρηθούν κυρίως η «βασική» εκπαίδευση στα κέντρα κατατάξεως ή άλλα ειδικά σχολεία (όπως λ.χ. η εκμάθηση χειρισμού όπλων, η σκόπευση κλπ), β) στην εξασφάλιση, στην οποία εντάσσονται οι πράξεις λειτουργικής ετοιμότητας και επιχειρησιακής παρουσίας του στρατιωτικού (λ.χ. υπηρεσία σκοπού, περιπόλου, επιφυλακής, φρουράς, θαλαμοφύλακα, αξιωματικού υπηρεσίας κλπ), οι πράξεις «συντηρήσεως» και «ελέγχου» της μαχητικής ικανότητας (λ.χ. προγραμματισμένες ασκήσεις, εκτελέσεις βολών, πορείες, συντήρηση όπλων, στρατιωτικών οχημάτων κλπ), καθώς και οι πράξεις λειτουργικής αυτάρκειας της στρατιωτικής υπηρεσίας (λ.χ. πράξεις αναγκαίας διατροφής, η υπηρεσία διαχειριστή υλικού, συσσιτιάρχη κλπ και οι δραστηριότητες των στρατ. σωμάτων: Υγειονομικού, Οικονομικού, Στρατολογικού) και γ) στην εκδήλωση (υλοποίηση) της μαχητικής ικανότητάς του, όπως η συμμετοχή του σε πόλεμο ή σε καταστολή ένοπλης στάσεως. Οι πράξεις που είναι απόρροια της υπηρεσιακής σχέσεως του στρατού, στο μέτρο που εκτυλίσσονται στο πλαίσιο των καθηκόντων του στρατιωτικού ως υφισταμένου (διοικουμένου) και μόνον, συνιστούν ενέργεια υπηρεσιακής

εξαρτήσεως, γι' αυτό και η μη συμμόρφωση προς αυτές δεν αποτελεί έγκλημα (: ανυπακοή) αλλά πειθαρχικό παράπτωμα (: διοικητικό αδίκημα), για τις οποίες μόνο πειθαρχικές κυρώσεις απειλούνται [βλ. για τα προεκτεθέντα: *I. Μανωλεδάκη*, Έννοια υπηρεσίας κατ' άρθρο 70 ΣΠΚ, Γνωμοδότηση, Αρμ. 1981, 14 · *Αδ. Παπαδαμάκη*, Στρ. Ποιν. Δίκαιο, 1997, σελ. 184 επ. και τις εκεί παραπομπές · του ιδίου, Η ανυπακοή του στρατιωτικού..., 1987, σελ. 105 επ. και 136-137 · Αναθ.Δικ. 399/1995, Υπερ. 1996, 360 · ΒουλΣυμβΔΣΘεσ 464/86, με δεκτή πρόταση *Αδ. Παπαδαμάκη*, Αρμ. 1987, 325 · ΒουλΣυμβΔΣΛαρ 253/92, με δεκτή πρόταση *II. Χριστοφοράκου*, ΠοινΧρον ΜΓ' (1993), 907 · πρβλ όμως ΑΠ 527/86, ΠοινΧρον ΛΣΤ' (1986), 684].

II. Στην προκειμένη περίπτωση από την αποδεικτική διαδικασία και συγκεκριμένα από τις μαρτυρικές καταθέσεις των ΕΜΘ Αρχιλοχία (ΠΖ) Δ. Α. και ΕΠΟΠ Δεκανέα (ΠΖ) Π. Π., που εξετάστηκαν νόμιμα, από την ένορκη μαρτυρική κατάθεση, που λήφθηκε στα πλαίσια της διενεργηθείσας ΕΔΕ, του Υπολοχαγού Π. Β. με ημερομηνία 7-7-2005, που αναγνώστηκε, από την από 6-6-2005 υπηρεσιακή αναφορά του Αρχιλοχία Δ. Α., το πρόγραμμα ωρών υπηρεσίας και εκπαίδευσής του Μ/Κ ΤΕ, το από 1-11-2005 πόρισμα της διενεργηθείσας ΕΔΕ και τις υπ' αριθμ. Φ. 440/28/193092/Σ.4605/21-9-2000 και Φ. 440/31/194611/Σ.4732/29-9-2000 διαταγές του ΓΕΣ, που επίσης αναγνώστηκαν, καθώς και από την κατάθεση του προταθέντος ως μάρτυρα υπερασπίσεως Α. Δ., Επιλοχία (ΤΠΖ), που εξετάστηκε νόμιμα, σε συνδυασμό με την απολογία του κατηγορουμένου, προέκυψαν τα εξής:

Κατά του κατηγορουμένου κινήθηκε ποινική δίωξη και παραπέμφθηκε να δικασθεί διότι, όταν υπηρετούσε ως ΕΠΟΠ Στρατιώτης στο Μ/Κ ΤΕ, στο στρατόπεδο της μονάδας του την 3-6-2005, ενώ διατάχθηκε περί ώρα 13.30 από τον Βοηθό Διμοιρίτη της Διμοιρίας Συντηρήσεως ΕΜΘ Αρχιλοχία (ΠΖ) Δ. Α. να πακτώσει (να στερεώσει), μαζί με τον ΕΠΟΠ Δεκανέα (ΠΖ) Π. Π., τους οπλοβαστούς του τάγματος, αρνήθηκε να εκτελέσει την εν λόγω διαταγή, ισχυριζόμενος ότι η συγκεκριμένη εργασία επρόκειτο να τελειώσει μετά τη λήξη του ωραρίου, στη συνέχεια δε αποχώρησε από τη μονάδα χωρίς να εκτελέσει τη διαταγή που είχε λάβει. Σημειώνεται επίσης ότι η πράξη αυτή τελέστηκε σε ειρηνική περίοδο.

Απολογούμενος ο κατηγορούμενος αρνήθηκε την κατηγορία και υποστήριξε ότι δεν αρνήθηκε να εκτελέσει την εργασία που του ανέθεσε ο ΕΜΘ Αρχιλοχίας Δ. Α., ούτε είτε τη φράση «κάντε μου αναφορά, εγώ δεν εκτελώ την εργασία». Απλώς παραπονέθηκε στον ανωτέρω για το ενδεχόμενο να καθυστερήσουν πέραν του ωραρίου μέχρι να τελειώσει η εργασία πακτώσεως (δηλαδή στερεώσεως) όσων από τους οπλοβαστούς δεν ήταν καλά στερεωμένοι, συσχετίζοντάς το με το γεγονός ότι την προηγούμενη ημέρα είχε υπηρεσία και οι γονείς του είχαν έλθει στη Λέσβο για να τον δουν, και ο Δ. του είπε να φύγει. Ισχυρίστηκε επίσης ότι δεν γνώριζε αν υπήρχε σηματική διαταγή για έλεγχο των οπλοβαστών και επισκευή όσων δεν ήταν επαρκώς στερεωμένοι, ενώ η εργασία αυτή θα μπορούσε να είχε γίνει και άλλη μέρα.

Εξάλλου, ο συνήγορος υπερασπίσεως του κατηγορουμένου προέβαλε τους αυτοτελείς ισχυρισμούς της μη πληρώσεως της αντικειμενικής και υποκειμενικής υποστάσεως του εγκλήματος της ανυπακοής, καθώς και της υπάρξεως λόγου άρσεως του αδικού της πράξεως για την οποία παραπέμφθηκε να δικασθεί ο κατηγορούμενος. Ειδικότερα με τον πρώτο από τους ως άνω αυτοτελείς ισχυρισμούς υποστήριξε ότι το πάκτωμα των οπλοβαστών συνιστά μία εργασία συντηρήσεως που δεν είναι δυνατόν να ερμηνευτεί ως υπηρεσία, αφού δεν έχει να κάνει με τη μαχητικότητα και των κύκλο ενεργειών που συνδέονται με την ιδιότητα του

στρατιωτικού, αλλά είναι εργασία υποβοηθητική φυλάξεως υλικού, που μάλλον προσομοιάζει σε αγγαρεία.

III. Στην προκειμένη περίπτωση και επιχειρώντας μία συσχέτιση των αναπτύξεων που προηγήθηκαν με τα πραγματικά περιστατικά που προέκυψαν από την αποδεικτική διαδικασία, παρατηρούνται τα ακόλουθα: είναι αναμφισβήτητο ότι ο κατηγορούμενος, ενώ διατάχθηκε από τον Βοηθό Διμοιρίτη της Διμοιρίας Συντηρήσεως ΕΜΘ Αρχιλοχία (ΠΖ) Δ. Α. να πακτώσει (δηλαδή να στερεώσει) όσους από τους οπλοβαστούς του τάγματος δεν ήταν επαρκώς στερεωμένοι στο έδαφος, αρνήθηκε να εκτελέσει τη διαταγή αυτή, επικαλούμενος το γεγονός ότι το ωράριο εργασίας έληγε μετά από λίγο σε συνδυασμό με την εκτίμηση ότι η εργασία αυτή επρόκειτο να διαρκέσει πέραν του καθορισμένου ωραρίου, ακολούθως δε αποχώρησε από τη μονάδα, παραλείποντας την εκτέλεση της εργασίας, την οποία ολοκλήρωσαν οι ΕΠΟΠ Δεκανείς Π. Π. και Κ. Β. μετά τη λήξη του ωραρίου. Ο ισχυρισμός του κατηγορουμένου, κατά την απολογία του, ότι δεν αρνήθηκε να εκτελέσει την εργασία, αλλά απλώς παραπονέθηκε στον Αρχιλοχία Δ. Α. για το ενδεχόμενο να καθυστερήσουν πέραν του ωραρίου ώσπου να τελειώσουν την εργασία, συσχετίζοντάς το με το γεγονός ότι την προηγούμενη ημέρα είχε υπηρεσία και οι γονείς του είχαν έλθει στη Λ. για να τον δουν, κι εκείνος έδωσε τη συγκατάθεσή του να φύγει, ελάχιστα πειστικός εμφανίζεται, συγχρόνως δε καταρρίπτεται από τις καταθέσεις των εξετασθέντων μαρτύρων Δ. Α. και Π. Π..

Εξάλλου, είναι αναγκαίο στο σημείο αυτό να αναφερθούν τα εξής: Η επίμαχη εργασία συνίστατο στο άνοιγμα οπών στο πάτωμα και στην εν συνεχεία στερέωση, με βίδες και με πλαστικά βύσματα («ούπα») για τη στήριξή τους, πέντε συνολικά οπλοβαστών, ώστε να μην μετακινούνται, ο κατηγορούμενος είχε ειδικότητα τεχνίτη ερπυστριοφόρων οχημάτων, οι περί ου ο λόγος οπλοβαστοί βρίσκονταν σε αυτήν την κατάσταση για μεγάλο χρονικό διάστημα, η δε απόφαση να στερεωθούν εκείνη την ημέρα ανήκει στον Διοικητή της μονάδας, με σχετική εντολή του προς τον προϊστάμενο της Διμοιρίας Συντηρήσεως Υπολοχαγό Π. Β..

Ωστόσο η άρνηση αρχικώς και η εν συνεχεία παράλειψή του αυτή δεν συνιστά ανυπακοή αλλά μόνο πειθαρχική παράβαση, διότι η δραστηριότητα αυτή δεν αποτελεί υπηρεσία υπό την έννοια του άρθρου 53 ΣΠΚ. Πράγματι υπηρεσία συνιστούν, κατά τα προεκτεθέντα, οι εργασίες του στρατιωτικού που συνδέονται με την ιδιότητά του ως υπερασπιστή της πατρίδας (λ.χ. υπηρεσίες επιφυλακής, περιπόλου, σκοπού, συμμετοχή σε πορείες, προγραμματισμένες ασκήσεις, εκμάθηση χειρισμού του όπλου, συντήρηση οπλισμού και στρατιωτικών οχημάτων κ.ά.). Αντιθέτως όλες εκείνες οι δραστηριότητες που απορρέουν από τη θέση του στρατιωτικού ως υφισταμένου, στο πλαίσιο της ιεραρχικά διαρθρωμένης υπηρεσιακής σχέσεως, και σχετίζονται με την «εσωτερική ευρυθμία» της υπηρεσίας, συνιστούν ενέργειες υπηρεσιακής εξαρτήσεως, οι οποίες επισύρουν μόνο πειθαρχική ποινή. Κατά την αναφορά αυτή η συνήθης εργασία συντηρήσεως κτιρίων και υλικών, πλην του οπλισμού, των οχημάτων κλπ, αποτελεί υποχρέωση υπηρεσιακής εξαρτήσεως, η οποία «δεσμεύει» το στρατιωτικό στο μέτρο που αυτός λειτουργεί απρόσωπα ως απλός διοικούμενος, ως μέλος δηλαδή της ιεραρχικά οργανωμένης στρατιωτικής κοινότητας. Είναι δε βέβαιον ότι η στερέωση των οπλοβαστών, για να μην μετακινούνται, δεν εγγίζει άμεσα την ασφαλή φύλαξη των όπλων, καθόσον είναι γνωστό πως αυτά κλειδώνονται με λουκέτα και φυλάσσονται διαρκώς από τους εκτελούντες υπηρεσία θαλαμοφύλακα. Άλλωστε αν ετίθετο θέμα ασφάλειας του οπλισμού, η συγκεκριμένη εργασία θα είχε πραγματοποιηθεί ενωρίτερα, αφού οι οπλοβαστοί βρίσκονταν σε αυτήν την κατάσταση για μεγάλο διάστημα,

κι όχι βιαστικά τις μεσημβρινές ώρες ημέρας Παρασκευής και μάλιστα από στέλεχος που δεν είχε την απαιτούμενη ειδικότητα. Η άρνηση ή η παράλειψή του, εν προκειμένω, δεν επενεργεί ούτε πάνω στους όρους της μαχητικής παρουσίας του ούτε και στον οικείο μαχητικό του περίγυρο, γιατί η υποχρέωσή του για συμμόρφωση με την εν λόγω διαταγή ανάγεται και εξαντλείται στο χώρο των δεσμεύσεων εκείνων που αντανακλούν την τρέχουσα ευρυθμία και ευταξία της μονάδας του, κι όχι στη διασφάλιση των μέσων και αντικειμένων που αναπόσπαστα συνδέονται με την αποτελεσματικότητα της μαχητικής ικανότητας του στρατιωτικού. Καθίσταται φανερό, λοιπόν, ότι στο βαθμό που στην υπό κρίση περίπτωση δεν υφίσταται άσκηση υπηρεσίας, το έννομο αγαθό της στρατιωτικής υπηρεσίας (ως επιμέρους κρατικό αγαθό με αντικειμενικές λειτουργικές διαστάσεις) ούτε αμυδρά προσβάλλεται. Με άλλα λόγια η μη συμμόρφωση του κατηγορουμένου στη σχετική διαταγή συνεπάγεται ένα είδος «μεμακρυσμένης αφηρημένης διακινδυνεύσεως» (ούτε καν ενδεχομένως πιθανής), χωρίς τους συστατικούς όρους μίας ποσοτικά και ποιοτικά διαμορφωμένης προσβολής του εννόμου αγαθού της στρατιωτικής υπηρεσίας. Έχουμε να κάνουμε, επομένως, με παράβαση της υπηρεσιακής σχέσεως, η απαξία της οποίας τοποθετείται στο χώρο του διοικητικού αδικού, μια και πρόκειται για απλή παράβαση ρυθμιστικών κανόνων της διοικήσεως κι όχι με πραγματικό έγκλημα (:ανυπακοή), εφόσον δεν πλήττονται οι μορφές εκφράσεως της μαχητικής λειτουργίας του στρατιωτικού.

IV. Επομένως, ενόψει όσων ήδη αναφέρθηκαν, κατά την πλειοψηφούσα γνώμη των μελών του Δικαστηρίου, πρέπει να γίνει δεκτός ο πρώτος από τους αυτοτελείς ισχυρισμούς, που προέβαλε ο συνήγορος υπερασπίσεως του κατηγορουμένου, και να κηρυχθεί αθώος ο κατηγορούμενος για την πράξη της ανυπακοής σε ειρηνική περίοδο, επειδή δεν στοιχειοθετείται η αντικειμενική υπόσταση του εν λόγω εγκλήματος, αφού δεν συντρέχει το στοιχείο της υπηρεσίας που είχε διαταχθεί να εκτελέσει.

Ένα, όμως, μέλος του Δικαστηρίου και συγκεκριμένα ο Στρατοδίκης ΜΠΟΥΡΟΥΤΖΙΔΗΣ Απόστολο, Επίταρχος, έχει τη γνώμη ότι πρέπει να απορριφθεί ο αυτοτελής ισχυρισμός του κατηγορουμένου και αυτός να κηρυχθεί ένοχος κατά το κατηγορητήριο, καθόσον η εργασία που είχε διαταχθεί να εκτελέσει συνδέεται με την ασφάλεια του οπλισμού και επομένως συνιστά υπηρεσία.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει τον παρόντα κατηγορούμενο **Τ. Π. του Κ. και της Α.**, που γεννήθηκε το 1983 στη Θεσσαλονίκη και κατοικεί στον Π. Α., ΕΠΟΠ Δνέα (ΠΖ) της δυνάμεως του ... Μ/Κ ΤΕ, με ΑΜ:

Δέχεται, δια ψήφων δύο έναντι μιας (2-1), τον προβληθέντα αυτοτελή ισχυρισμό του συνηγόρου υπεράσπισης του κατηγορουμένου περί μη πλήρωσης της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος.

Κηρύσσει αυτόν, **δια ψήφων δύο έναντι μιας (2-1), αθώο** ανυπακοής σε ειρηνική περίοδο, **επειδή δεν στοιχειοθετείται η αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος,** το οποίο φέρεται ότι τελέστηκε στο στρατόπεδο του Μ/Κ ΤΕ, την **3-6-05** και ειδικότερα αθώο του ότι ενώ ήταν στρατιωτικός, δηλαδή ΕΠΟΠ Στρατιώτης που υπηρετούσε στοΜ/Κ ΤΕ, στο στρατόπεδο της μονάδας του, την 3-6-05, σε ειρηνική περίοδο έλαβε προσταγή από τον αρχηγό του να εκτελέσει οποιαδήποτε υπηρεσία και παρέλειψε να την εκτελέσει. Συγκεκριμένα περί ώρα 13.30', ενώ διετάχθη από τον ΕΜΘ Αρχιλοχία Δ. Α. να

πακτώσει, μαζί με τον ΕΠΟΠ Δεκανέα Π. Π., τους οπλοβαστούς του τάγματος, αρνήθηκε να εκτελέσει την υπηρεσία αυτή, ισχυριζόμενος ότι θα έπρεπε να εργαστεί πέρα από το ωράριό του.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε αμέσως στο ακροατήριο.

Ο
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ
Τ.Υ.

Η
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
Τ.Υ.